

ČVS: VV - 38/1976

P R E P I S

výpovede obv. Ing. Miloša K o c ú r a , nar. 20.11.1954 pred prokurátorom Krajskej prokuratúry v Bratislave JUDr. Emilom Majerhoferom dňa 18.6.1981, ktorá bola zaznamenaná na magnetofónový záznam.

Vypovedá obv. Miloš Kocúr :

Tak niekoľko dní pred 16. júlom 1976 mi vrazil Roman Brázda, spomenul, že aby sme išli spolu do Bratislavy, že tam má niečo vybavovať. V piatok ráno 16. júla prišiel pre mňa autom, zobral ma do auta a išli sme spolu ako do Bratislavy, so sebou sme brali aj určité osoby Paľa Piačeka a Nađu Benovú. Po príchode do Bratislavy, teda do Bratislavy sme išli nejak ráno, po príchode do Bratislavy, sme teda Benovú, Nađu Benovú niekde v meste vyhodili z auta, ona si niekde išla vybavovať súkromné, svoje veci ja neviem aké a Roman tiež mal určité vybavovačky ohľadom škody, ja, alebo čo, ja neviem, lebo tomu už je 5. rokov, tak určité veci si už nepamätám. Tak nepamätám sa presne, že kde sme sa pohybovali po Bratislave, ale sedeli sme, ale to tak niekde na občerstvení, kde sme si dali pivo, a nejaké občerstvujúce nápoje a neviem teraz koho to napadlo, ale myslím si Romana, že aby sme sa išli pozrieť na tú , že na Horskom parku hore je diskotéka, že pôjdeme sa tam pozrieť, tak nejak vo večerných hodinách, presný čas neviem udať, ale myslím si však, že asi o ôsmej hodine sme prišli do na internát, auto Roman odparkoval na dolnom parkovisku a išli sme dnu do internátu, tam nás prepašovali cez vchod, mám taký dojem, že, hm, nevie mi prít na rozum, Čerman, presne neviem, neviem, že sme sa bez lístkov dostali dnu, sadli sme si tam pri prvom stole, sedela tam väčšia partia Nitrančanov aj ľudí, ktorých som nepoznal, bol tam Andrašík, Čerman, my sme si prisadli k ním, mali tam so sebou nejaké dve Francúzsky, boli tam nejakí ľudia, ktorých som nepoznal, bola hudba, dobre sme sa bavili, tie Francúzsky tam

trošku zabávali spoločnosť, tancovali bosé tam, my sme tam okolo nich tancovali, pili sme víno, ktoré neviem odkiaľ bolo prinesené, no behom zábavy som si všimol jedno dievča, ktoré stálo tam v rohu pri dverách a rozprávalo sa tam s jedným chlapcom, ja som prišiel k nej a žiadal som ju tancovať, ale nejak domietla a ja som sa ju snažil ešte nejak za ruku, ako potiahnuť, ona nechcela ísť, tak som ju nechal ako tak, a zabávali sme sa ďalej, presnú zábavu teda už neviem popísať, že kedy, čo a ako sme robili, je to teda v zápisnici o niečo podrobnejšie napísané, okolo tej desiatej pol jedenástej, teda ešte predtým, padol návrh, že pôjdeme na nejaké súkromie sa ešte zabávať, kto to navrhol, no myslím si, že Čerman s Andrašíkom, je to pravdepodobné, mne to pravdepodobne povedal Roman Brázda, ja som sa zabával a mne bolo povedané, že pôjdeme tam, že či súhlasím a ja som povedal že áno, no a zabával som sa ďalej. Potom jak sa malo odísť tak sme sa zodvihli, že ideme dole, išli sme do suterénu a tam som videl to dievča stáť a to s tým Igorom, prišiel som k nej a ešte som jej volal, aby išla s nami, ona nechcela, ten Igor niečo mi hovoril, nech ju nechám na pokoji, nejakým podobným štýlom. Sme sa pochytili, jemu držali cestovnú tašku v ruke, ona teda hovorila, že chce cestovať domov, sme sa pochytili, no a ja som mu dal facku a potom sme aj odišli znova do auta. Do auta sme nastupovali piati Roman Brázda, Čerman, Andrašík, Viera, Viera Zimáková a ja. Keď sme sa pohýňali, tak sme sa pohli po ceste sme videli to dievča s tým Igorom jak idú k autobusovej zastávke, tak som ešte navrhol, že by sme ich mali zviest' dole do mesta. Ostatní so mnou súhlasili, sme si, zastavili vedľa nej, ja som otvoril dvere a ešte som teda jej hovoril, že či nechce ísť s nami, že ju zvezieme, ona, že nechce, že nás je moc, že pôjde autobus, alebo tak, ja som vystúpil s Andrašíkom a ja som sa ju snažil prehovárať, že nech ide do auta, tak nakoniec sme ju tak viac-menej násilím vtiahli do tohoto auta a tašku, tu tašku Igor dal do auta, teda tiež do auta a sme zabuchli dvere a pohli sme sa smerom do mesta. Pri autobusovej zastávke nám do cesty vkročil chodec. Ja som ešte vys-vyskočil von, a som sa s ním pohádal, no a potom sme sa pustili smerom do mesta. Ja som sa dosť zabával aj, teda vzaďu som sedel aj so spoločnosťou, tak si moc z cesty nepamätám. Pamätám si, že sme išli

smerom na PKO a potom niekde, buď sa mi vidí, že cez....
cez tunel, ale presne neviem, bola tma a tak som si, aj
nálada bola aj, no neviem presne. Ešte sme sa, sme si šli
teda sme išli kúpiť víno do STEPS-u a potom sme išli smerom
na ten byt, kde to je presne neviem teda, mal som dojem, že sme
išli niekde na Slavín, ale, bolo, bola to tam tma, ja, ne-
vedel by som teraz nejak, to miesto ani nájsť aj ten byt.
Prišli sme tam, bola to taká tichšia ulica, novšia, zastali
sme pred domom, vyzeralo to ako taký poschodový dom, presne
si nepamätám, bránku otváral Čerman, teraz vyšli sme von,
my s Andrašíkom sme zobrali to dievča so sebou, došli sme do,
dnu do záhradky, z boku bol vchod, vošli sme dnu do domu,
potom sme vošli do domu a do miestnosti, kde sme teda rozvie-
-tili, sadli sme si a začali sme sa zabávať a začali sme
popíjať víno a postupom času neskôršie sme sa snažili dievča
prehovrať, aby..., se s nama milovala. Ona nejak nesúhla-
sila a tak, a, Andrašík začal na ňu nejak naťahovať aj s
Brázdom. A nakoniec sme ju teda násilím, teda vyzliekli a
povalili na zem, kde sme ju znásilnili všetci. Po tomto sme
ju nútili piť víno, tak isto aj Zimáková bola vyzlečená aj
teda tej sme sa venovali a potom ju.. Andrašík, jej zviazal
ruky, špagát neviem, teda šnúru neviem odkiaľ zohnal, mám
taký dojem, že niekde z bytu, presne si nepamätám. Nakoniec
sme, tak nejak, sme sa zabávali, tak sme sa rozhodli, že
nejako pôjdeme odtiaľ preč, že tam, ona sa vyhrážala, že nás
udá, neviem, že nás udá tak, chlapci sa jej začali vyhrážať
že nech nerobí, že to zle dopadne s ňou spadol nejaký
návrh, neviem teda presne kto to bol, myslím si, že Andrašík,
alebo Čerman, že ju treba postrašiť. Obliekli sme ju a ja
som jej zviazal šatkou ústa. Dali sme jej teda nohavice,
rifle na seba, zobrali sme ju do auta a pobrali sme sa
smerom na Nitriansku výpaďovku. Išli sme teda my smerom
starou cestou smerom na Senec a za Sencom pri obci Kráľová
sme teda odbočili. Ja to tam dobre nepoznám, viem, že sme
potom tam odbočili na nejakú poľnú cestu a prišli sme pri
bágrovisku, tam auto, Roman s autom .. zastal... vystúpili
sme von, Andrašík s Čermanom zobrali to dievča so sebou...
Zimáková, neviem či zostala v aute, alebo išla za nami, ja som
išiel za nimi s Romanom. Prišli sme k bágrovisku, tam sme jej

vyzliekli nohavice a sme ju, sme ju znásilnili. Potom jej Andrašík, aj, Andrašík aj s Čer... s Čermanom začali teda vyhrážať, teda, že nech je ticho a nech nejak, to nechce ohlásiť. Dost na tom neviem presne že ju hodil Andrašík do vody a skočil za ňou, že ju naplaší. Ja som sprvoti tomuto neprikladal nejaký veľký význam a som si myslel, že ju chce naplašiť, no a začal jej ponárať hlavu pod vodu asi zo dva zo tri - krát. Presne neviem. Keď som videl, že čo robí, tak som teda kričal na neho nech nebláznie a snažil som sa prísť ku nemu. Ona sa pravdepodobne napila vody, ja ju ponáral a nejak neprejavovala žiadne známky života, tak som prišiel, pri-skočil som tam vytiahol, pomohol som jej vytiahnuť a položili sme ju ako na dole, dole na zem a chytil som jej hmat a snažil som sa jej teda pomôcť, pozeral som jej oči, či mihá, som zistil, že nemá, nejaví žiadne známky života, ešte som jej počúval srdce, som sa snažil poskytnúť umelé dýchanie, teda už sme videli, že je zle, no a, jak som teda videl, túto situáciu, teda som ostal tak šokovaný, že potom, viac, teda viac menej opaku..., z nej už moc nepamätám, pamätám, že nejak ju chlapani chytili a odniesli niekde pri, vedľa v blízkosti tam a hodili do potoka. Ja presne neviem, jak sa to odohralo, akurát už viem, že proste sme potom nejak zastavili..., ja si to už moc dobre nepamätám odtvtedy, lebo to som bol šoko-vaný, že už som nevedel vnímať, viem, že potom sme nejak nasadli do auta a ešte tam hovorili, že aby bolo ticho, lebo sme si každý mysleli. že sme teda vyviedli strašnú vec, no a odišli sme smerom ako na do Nitry. To by bolo tak asi v skratke všetko čo by som mal hádam...

K výpovedi prokurátor KP Bratislava JUDr. Emil Majerhofer dodáva nasledovné :

No končíme tú vec tak, že obvinený túto výpoveď učinil samostatne, dobrovoľne, bez vonkajšieho zasahovania, vonkajšieho vplyvu. Snáď ešte niekoľko otázok, keby sme to mohli doplniť.

Otázka prokurátora : Kto, ako ste hovoril prepašoval, celú tu skupinu na diskotéku ?

Odpoveď obvineného : No na tú diskotéku nás prepašoval, presne ani to neviem povedať, lebo už je to aj dost, a ani ja som.. my keď sme tam stáli vonku a potom nás tam vnútri stiahli, ja

si myslím, že nás prepašoval Čerman. On to tam dosť dobre poznal, ja som tam hovorím, bol len zopár - krát predtým a ja som tam nepoznal nikoho.

Otázka prokurátora : No, ako prebiehala tá zábava, alebo ten večer, na čo si pamätáte ?

Odpoveď obv. : Tak pamätám si na to, že sme teda, sedeli, sme pili víno, chodili sme tancovať, tie Francúzsky tam bosé tancovali, my sme okolo nich tancovali ako kruh, v kruhu, že sme tancovali tam s dievčatmi. Ja som tie dievčatá väčšinou nepoznal, boli teda cudzé, alebo z Bratislavy, neviem a tak sme tancovali, sedeli sme, pili sme, zabávali sme sa, debatovali sme.

Otázka prokurátora : Pokiaľ ste spomínali, kto všetko bol prítomný na tej zábave, pokiaľ ide o tých vašich známych ?

Odpoveď obv. : Pokiaľ si spomínam, že to tam bol, Benová, bol tam Dúbravický, bol tam sa mi vidí Beďač, potom, okrem tých teda čo som spomínal, tamboli, teda ešte nejakí Nitrančania ktorých mená nepoznám, ale tam na fotkách čo som ich ukázal, ktorí tam asi boli, čo si ich teda, čo som ich spoznal.

Otázka prokurátora : No a, myslím na tých ostatných, ktorí boli s vami v tom aute, oni tam boli celý večer, alebo...?

Odpoveď obv. : Áno oni tam boli.

Otázka : Áno, a ide o koho ?

Odpoveď : Ide o Čermana, Andrašíka, Zimákovú, Brázdu a mňa.

Otázka : A Čerman ?

Odpoveď : Prosím ?

Otázka : A Čermana ?

Odpoveď obv. : Áno, hovoril som, Čermana.

Prokurátor : Áno, som si nevšimol.

Otázka : No potom, keď ste vyšiel už spolu s ostatnými s diko-
téky, kto v akom poradí, pokiaľ si pamätáte vychádzal von a z kým ?

Odpoveď obv. : To si už ja nejak nepamätám, teda nejak sme vychádzali, ja si pamätám akurát ten incident, tam čo som mal s tým Igorom.

Otázka : No potom, keď ste do toho domu prišli a všetci ste sa tam ako udomácnili; alebo ubytovali, v tom mieste v Bratislave, kde asi by to mohlo byť ?

Odpoveď obv.: Ja neviem, ja som si, mal som taký dojem, že niekde na Slavine, ale to asi nie, ja som si nie istý, nie som si istý lebo bolá tma a ja moc som nesledoval cestu a bola zábava aj sme mali náladu, sedel som aj v zadu v aute, aj neviem vám povedať.

Otázka: No potom v tom byte hovoríte, že ste znásilnil to dievča, v akom poradí, alebo to ste sa dohodli nejak, alebo bola o tom reč?

Odpoveď obv. : Nebola o tom reč, ja som stále myslel, že to dievča ako vyložíme a potom nejak no tam, neviem , ani proste že chlapci hovorili, že zoberieme ju so sebou, nech ide s nami tak som si myslel, reku dobre, tak na chvíľu, keď pojde, ja som teda nevedel, že ako to dopadne, takže na chvíľu keď pojde, že navedí, že zato ju hádam odvezie Roman tam kde chce ía ísť.

Otázka prokurátora: No tak, súôožili ste s ňou všetci štyria ? alebo,, ?

Odpoveď obv.: Všetci štyria. |

Otázka: Ona jak sa pritom chovala ?

Odpoveď: Tak, ona sa bránila dosť pritom.

Otázka: No a akým spôsobom ?

Odpoveď : Tak, nechčla , kopala, rozhadzovala rukami, odtískala nás, ... potom sme ju trochu..... chytíli

Otázka : No potom keď ste pdchádzali z toho domu akým spôsobom ste sa dostali- išlís s ňou do toho auta .

Odpoveď obv. No ona mala ziviazene rukky, tak sme ju držali za rukky á išli sme s ňou do auta.

Otázka : No kedy jej zviazal a kto ?

Odpoveď: Andrašík jej v byte zviazal ruky a kedy to váj to bolo ešte vzedy, jak sme boli tam

Otázka: Pomáhal mu niekto ppitom zviazovaní ? Alebo sám si to dovolill., alebo je to predstavitelne, že by sá sám toto dovolil?

Odpoveď obv. Tak pomohol mu tam, Čerman mu to potom pomohol pri tom, nó a mne povedal, či ešte Brázňovi, ja som bol teda obďaleč ja som myslel, že sa nejak snažia len tak zo srandy jej zviazať ruky, ináč neviem

Otázka prokurátora : No a pptom keď ste ju ako naložili do auta tak ako to bolo s tým kapesníkom, lebo ričníkom , lebo čím ?

Odpoveď obv.: To sme jej potom ddli dole.

Otázka : No ale tahto , to chcel by som pčut , že akým spôsobom a kto jej tu utierku dal na ústa, či to bolo v aute, alebo ešte

dnu v tom dome ?

Odpoveď : No to bolo sa mi vidí ešte dnú v tom dome.

Otázka : No kde sa zobrala tá utierka ?

Odpoveď : To bol kapesník .

Otázka : Kapesník a čí to bol kapesník ?

Odpoveď : Môj kapesník .

Otázka : Kto jej tie ústa zaviazal ?

Odpoveď : No ja som jej tie ústa zaviazal. Sam? Áno.

Otázka : Potom keď ste išli po tej ceste už z toho domu až smerom na tú vpadovku, čo bolo v aute, nejaké rozhovory ,?

Odpoveď : Tak sme sa bežne rozprávali, ale už si moc nepamätám z tých rozhovorov, Ja som stále čo ja viem myslel že robia nejakú srandu z toho že nevedel som presne, že ani kde presne, že kde ideme až potom , keď sme boli na vpadovke, tak som videl že sa ide smerom na Nitru .

Otázka : No a po vyustení, alebo teda po vyjdení z auta, už na tom jak sa ide na tú poľnú cestu, no pokiaľ si presnejšie pamätate, kto vystúpil prvý , kto ju viedol, jak daleko bolo to bagrovsko.

Odpoveď : No ja si to bagrovisko bolo podľa mňa asi gak 30 metrov, presne si možno ešte, tak podľa toho, no a prvý išli ten Andrašík s Čermanom a tým dievčaťom, no potom som išiel za nimi ja a Roman ten neviem či išiel predo mnou, alebo za mnou, ale tak nejakto sme išli za ním.

Otázka : Viera zostala ?

Odpoveď : Viera zostávala a potom to už si nepamätám, či už vys-túpila z auta a či prišla tam bližšie, alebo či zostala pri aute.

Otázka : No k tej situácii keď ste došli k tomu bagrovisku, hovorte, že ste ju tam znásilnil, respektíve že ste s ňou súložili všetci, jakým spôsobom sa to odohralo ?

Odpoveď : Tak sme ju vyzliekli nohavice a sme ju povalili na zem a sme ju znásilnili, presne poradie si ja nepamätám.

Otázka : No všetci štyria ?

Odpoveď : Áno.

Otázka : No a potom ?

Odpoveď : Potom ani tam niečo dohovárali a ~~deheli~~ hodili ju tam do tej vody, tam ja sa mi vidí, že Andrašík niečo hovoril a

Odpoveď : No ale ešte potom k znásilneniu ona predsa ešte vtedy bola pri sebe žila,

Odpoveď : Áno.

Otázka : Jako potom došlo k tomu, že sa ocitla vo vode ?

Odpoveď : No Andrašík ju tam hodil.

Otázka : No a keď ste vychádzali z auta, ona mala ešte zviazené ruky.

Odpoveď : Áno.

Otázka : A zviazané ruky mala aj pri súloží ?

Odpoveď : Áno

Otázka : Nikto jej ich nerozviazal, tak Andrašík ju hodil aj zo zviazanými rukami ?

Odpoveď : Áno.

Otázka : No a kto konkrétne, a keď už ste ju vyťahli z vody z toho bagroviska, kto ešte okrem Vás sa ju snažil kriesiť, alebo ?

Odpoveď : Tak viacmenej sme sa ju snažili teda všetci kriesiť, to ja si už konkrétne nepamätám že čo oni sa snažili, ale každý sa snažil jej teda pomôcť.

Otázka : No a potom .

Odpoveď : Potom ja som zbadal, že ako, že je mŕtva, ja som dostal taký šok, nevedel som a tak viacmenej si hmlisto pamätám že ju chytili chlapani a že ju doniesli niekde, neviem kde sa potom podeli nohavice aj tá táška. To ja som spamätal až niekedy ja neviem, ja neviem ani v Nitre ešte nie .

Otázka : No a potom, keď ste nastúpili do auta, potom bola reč ešte o tom ?

Odpoveď : Mám taký dojem, že bola, ale ja som niečo sa tam o tom rozprávalo, ale ja som to moc nepočúval, ja som bol úplne preč z toho

Za spávnosť prepísu :

ppor. Vanin Ján

V Bratislave dňa 2.10.1981

